

me videre til beskæftigelse et andet sted måske via omskoling eller efteruddannelse.

Kl. 17.45

Det er den slags initiativer, vi kan tage på os herfra, men de udsving, der har været i henholdsvis beskæftigelses- og ledighedstallene har været af en karakter, hvor jeg ikke tror, at den ene har så forfærdelig meget at lade den anden høre.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Det, der kalder mig til mikrofonen, er, at jeg kunne forstå, at fru Pia Christmas-Møller mente, at vores beregninger om ulandsbistanden var talmagi. Det kunne jeg sådan set godt tænke mig at få opklaret, eftersom tallene er baseret på regeringens egne fremskrivninger af væksten; altså baseret på de tal, der ligger til grund for regeringens finanslov for 2005 og budgetoverslagsårene. Derfor undrer det mig selvfølgelig at høre ordføreren for et af regeringspartierne sige, at det er talmagi, og derfor kunne jeg godt tænke mig at bede om at få det uddybet, for så kan det blive virkelig interessant at debattere finanslov for de næste par år.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg kan kun sige til fru Pernille Rosenkrantz-Theil, at der jo ikke er nogen af Enhedslistens sædvanlige samarbejdspartnere, som har været i stand til bare delvis at komme med forslag, der imødekommer Enhedslistens forventninger.

De beregninger, jeg så under valgkampen, var baseret på ganske høje vækstrater. Det kan være, at det tal, vi har fået præsenteret her i dag, baserer sig på nogle andre vækstrater, det skal jeg ikke gøre mig klog på. Det korte af det lange er, at der er tale om nogle fremskrivninger, som vedrører 2008, tror jeg det er, og en forventning om, at dersom Enhedslisten havde fået valgt den regering, man ønskede sig, nemlig en socialdemokratisk ledet regering, så kunne man have sørget for disse mange milliarder til ulandsområdet. Det er simpelt hen blåløst, for det har Socialdemokratiet ikke vist vilje til at imødekomme.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg synes da, det er interessant, at den vækstrate, som regeringen lægger til grund for budgetoverslagsårene, ikke er holdbar. Det er da i hvert

fald en oplysning, der ikke har været mig bekendt, at man regeringspartierne imellem var uenig om, hvad vækstraten var, for det er den, der ligger til grund for de beregninger.

Når det er sagt, vil jeg sige, at politik jo handler om at prioritere. Det handler om, hvilke ting man mener er væsentlige. Så er det jo sådan set underordnet, om det for Socialdemokraternes vedkommende er blåløst, og hvad de vil, og hvor de vil hen; de har ikke 90 mandater. Men fru Pia Christmas-Møller står i en situation, hvor man på skattepolitikken er mere ambitiøs end regeringen, vil noget mere end det. Vil man også det med hensyn til ulandsbistanden?

I erkendelse af at der hvert tredje sekund dør et barn af sult eller underernæring i denne her verden, er det så sådan, at fru Christmas-Møller har en ambition om at gå længere end det, Venstre har kunnet presses til? Er der også en forskel dér, eller er det sådan, at den største ambition, De Konservative har, er at bruge pengene på at give skattelettelser til os rige i Danmark?

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg har ikke på noget tidspunkt givet anledning til en diskussion om de vækstforudsætninger, der er indlagt i budgetoverslagsårene. Jeg har set forskellige tal fra Enhedslisten i valgkampen og det tal, vi fik præsenteret før. Der har været et udsving fra 36 mia. kr., og nu kan jeg forstå, at det var flere, nemlig nogleogfyrre milliarder kroner, som man mente man kunne skaffe til ulandsområdet inden for de kommende år.

Det er Enhedslistens eget problem. Det korte af det lange er, at jeg allerede en gang har redegjort for Det Konservative Folkepartis ambition på ulandsområdet. Det kan være, at fru Rosenkrantz-Theil ikke var til stede i salen, så jeg skal gerne gentage det. Vi står ved den politik, der er blevet lagt, hvor man i 2001 sparede 1,5 mia. kr. til fordel for en investering i sygehusområdet, ældreområdet herhjemme, og så i øvrigt holdt tallene i ro på udviklingsområdet og løsrev det fra bruttonationalindkomsten.

Vi ønsker, at Danmark fortsat skal ligge helt i front, når det gælder bevillinger til tredjelande. Det gør vi i dag, det skal vi også i de kommende år. Og der er vi parate til at medvirke til at skaffe den finansiering, der måtte skulle til, for vi vil, at Danmark med vores velfærdsniveau påtager os vores andel af ansvaret for verdens nød og elendighed.